Automobiliști!
Avantaje ca niciodată în trecut.

Noul procedeu de rafinare „Clearosol". Cea mai interesantă descoperire în domeniul rafinării făcută de Vacuum Oil Company pe baza experienței ei de 72 ani, adunată în 64 țări și în peste 30 de rafinării în toate părțile lumii – face posibilă fabricarea unui ulei de automobil și în România cu calitățile neatinse până acum.

Mobiloil după procedeul **Clearosol**

din țiței românesc

cea mai înaltă putere de ungere → frecarea cea mai redusă → forța utilă maximă, → cel mai redus consum de benzină,
reducerea uzurii, → cea mai bună întreținere a mașinii,
evită defecte de ungere, → cea mai mare siguranță de funcționare,

cea mai mare stabilitate fizică → rezistă temperaturilor → neschimbat la temperaturile cele mai înalte, → cea mai înaltă siguranță de funcționare la supra-încărcări,
Cea mai bună fluiditate la temperaturi joase, → pornire ușoară,

cea mai mare stabilitate chimică → rezistă oxidării → evită formarea de nămol, → cel mai redus consum de ulei,
o constantă stare perfectă a mașinii, → menținerea randamentului maximal,

practic fără reziduri → segmenți și ventile libere și mobile → compresiune completă, → evită pierderi de randament,
evită supra-încălzirea cilindrilor și pistoanelor. → evită uzura, → evită reparațiuni costisitoare,

ECONOMII ASIGURATE PENTRU AUTOMOBILUL Dvs.

SOCONY VACUUM NEW-YORK confirmă:

Mobiloil PRODUS **Românesc** ESTE ABSOLUT EGAL CU **Mobiloil** PRODUS **American**

La Predeal, şase sute de profesoare
şi învăţătoare urmează cursurile de comandante străjere

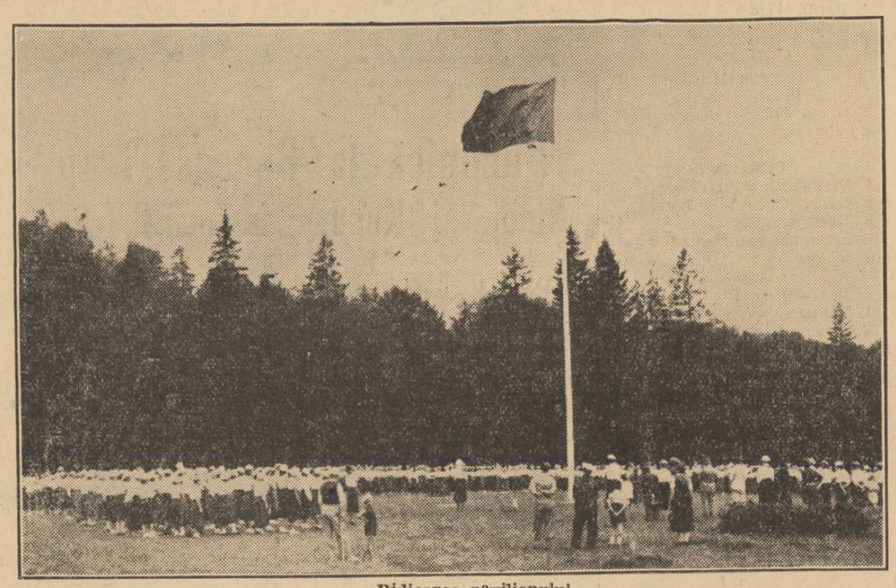

Ridicarea pavilionului

Predeal, 12 August

Afară de cei 2000 de sezonişti cari respiră aerul ozonat al staţiunei noastre „Straja Ţării" a concentrat aici 600 de profesoare si învăţătoare de pe tot cuprinsul ţării, spre a urma cursurile de comandante.

Au luat parte zilele trecute la ridicarea pavilionului naţional al ultimei serii de cursiste.

Sus, pe un platou, la o altitudine de 1300 metri, drapelul ţării a fost ridicat pe catarg în imnuri de slavă.

După oficierea serviciului religios, de către preotul paroh N. Pântea, au ţinut cuvântări d-nii: inspector general al inv. secundar Radu Cosmin şi d. colonel I. Grigoriu care a urat bun venit cursistelor în numele staţiunii Predeal.

Doamna comandantă Cornelia Teodorescu a arătat scopurile pe care le urmăreşte „Straja Ţării".

S'a vizitat apoi tabăra care anul acesta este mult superioară celei de anul trecut.

O bisericuţă de lemn adusă din Maramureş se înalţă pe un tăpşan, arătând importanţa ce-o dă străjeria cultului nostru strămoşesc.

Alei şi drumuri bine pietruite duc ocol solarilor în care se odihnesc cursistele.

Flori, tablouri şi diferite ornamente împodobesc cu mult gust tabăra.

Conducerea tehnică a marilor lucrări ce s'au făcut şi se mai fac în tabără, o are d. căpitan Teodorescu, un neobosit colaborator al Străjii.

Centrul dela Predeal e o uzină imensă în care se fabrică armamentul moral al ţării.

Condiţiuni de primire
în internatul de fete al asociaţiei „Astra" din Sibiu

1. Elevele liceului „Domniţa Ileana", elevele liceului comercial de fete, sau ale altor şcoale de fete din Sibiu, care doresc să fie primite în Internatul de fete al asociaţiunii „Astra", pe anul şcolar 1939—1940, să anunţe, în scris sau verbal, direcţiunea până la 20 c.

2. Taxa de întreţinere în internat este de lei 14.000 anual. In aceasta este socotită întreţinerea, baia şi spălatul rufelor. Afară de această taxă va plăti fiecare elevă la înscriere încă lei 500 taxa anuală a medicului. Taxa de internat se admite să se plătească anticipat în rate lunare de lei 1400.

3. Cheltueli particulare ale elevelor pentru cărţi şcolare, material de scris, desen, lucru de mână etc., se socotesc separat cu dare de seamă la finea fiecărei luni. Părinţii însă sunt rugaţi să înzestreze elevele, la începutul anului şcolar, cât se poate, cu toate cele necesare pentru şcoală.

4. Pentru ore de pian, vioară sau limbi străine (germană, franceză, engleză, italiană) sunt angajate profesoare specialiste cu taxe moderate.

5. Elevele care se prezintă la examene şi doresc să beneficieze de întreţinere în internat, vor plăti o taxă de lei 100 pe zi. Asemenea care rămân peste vacanţă în internat.

6. Pentru internat se cere îmbrăcămintea şi lingeria necesară pentru corp şi pat, inclusiv saltele. pernă şi plapomă sau pătură de lână.

Inscrierile la şcoală se fac direct la direcţiunea şcoalei respective, în luna August.

Plicuri speciale
pentru corespondenţa avion fără supra taxă

Direcţiunea Generală P. T. T. aduce la cunoştinţă că a introdus în serviciu plicuri cu hârtie specială, destinată corespondenţelor care urmează să fie transportate cu avionul fără nici o supratxă specială, în afară de timbrul poştal de francare obişnuită.

Aceste plicuri cu hârtie specială, care deocamdată vor fi utilizate numai în regimul intern, pot fi procurate fie dela oficiile p. t. t., fie dela debitanţii de timbre, cu preţul de 1,50 lei bucata.

In viitor nu se vor mai expedia prin avion, fără supratxă, decât corespodenţele, utilizând aceste plicuri pe hârtie specială.

Hitler, Mussolini
şi regimul alimentar preferit

Viena, 7 August

In cartea sa „Führer şi Duce. cum îl cunosc eu", corespondentul lui „Daily Mail", Ward Price, menţionează şi regimurile, aproape de ascet, cari se aseamănă de minune la ambii oameni de stat.

„Cumpătarea din viaţa particulară a lui Hitler", aşa povesteşte Ward Price, „e ştiută de toţi. Führerul-cancelar e vegetarian, anti-alcoolic şi nefumător. Mâncările lui preferite sunt supă de fidea, supă cu găluşte mici, spanac, mere prăjite ori nepărjite, ouă ruseşti (umplute) şi ouă răscoapte reci cu maioneză. La desert mănâncă, fără teamă că se poate îngrăşa, prăjitură cu ciocolată. Nu bea nici ceai, nici cafea, ci numai apă minerală cu ceai de camelii sau de flori de tei. Câteodată ia, după o zi obositoare sau când crede că poate să fie răcit, un mic coniac în lapte, dar nu cu plăcere. Ii displace aşa de mult mirosul tutunului, că nimeni n'are voie să fumeze în faţa lui. nici chiar după masă, ceeace pentru germani e o grea privaţiune. Plimbările în Berchtesgaden sunt singurul său exerciţiu fizic. Cu toate astea arată sănătos, pielea are înfăţişare fragedă, iar ochii albaştri deschis nu sunt niciodată turburi".

Despre Mussolini Ward Price spune: „Ducele mănâncă puţină carne şi de multe ori zile dearândul nu mănâncă de loc carne. Prânzul e masa principală a zilei. Mâncările italiene „risotto" şi „pasta" le preferă. Mănâncă multe legume, mai ales spanac, mazăre, fasole ori ţelină, fără sosuri ori unt, şi fructe. Ii place mult grape-fruit (pomelă). Când se afla odată într'o localitate unde nu se găseau fructele preferite, s'a trimis un avion la Genova, să le ia din depozitul unui vapor italian. Nu bea băuturi spirtoase ori lichioruri, doar puţin vin. Mi-a povestit că consumul lui de vin se mărgineşte la prânzurile publice, cari îi sunt foarte plictisitoare. Nu bea nici cafea, nici ceai, dar în fiecare după amiază ia — ca cel mai comod om bătrân, pentru a întrebuinţa chiar vorbele sale — un ceai de floare de camelii, care i se aduce la masa de lucru. Seamănă cu Hitler la cumpătare. Nici unul din ei nu fumează, deşi Mussolini a fumat când era soldat pe front, şi amândoi evită absolut mesele copioase.

Când e cu putinţă, lui Mussolini îi place să mănânce singur, iar două sau trei zile pe lună nu mănâncă absolut nimic, ci doar bea ici colea câte un pahar de apă cu zahăr. Această simplitate şi regularitate în viaţă n'a fost în deşert. Puţini bărbaţi, cari lucrează aşa de mult la biroul lor ca Mussolini se pot compara cu el în ce priveşte puterea de muncă".

(Uta Presse)

—xX○●○Xx—

Doi copii omorâţi
de un obuz care a făcut explozie

Panciu 12 August

In com. Străcane de sus, cătunul Muscel, s'a întâmplat eri, o mare nenorocire.

Doi copii, Gurică I. Dobrin şi Leontin I. Robu, în vârstă decâte 11 ani, voind să scoată capsa dela un obuz găsit pe câmp, obuzul a făcut explozie, transformându-i într'o massă de carne.

Să ne întoarcem la ţară

Surdomuta oarbă americană, miss Helen Keller, a scris un interesant articol isvorit din profunda ardoare de iubire şi pasiune pentru agricultorii surdo-muţi.

In acest articol descrie cu o mişcătoare simplicitate şi exaltată credinţă frumuseţea vieţii la ţară unde ea a crescut, unde a învins numeroase obstacole cari la început i s'au părut de neînvins. Suferă în tăcere şi luptă cu o disperată voinţă de a se înălţa sufleteşte spre a ajunge astăzi să-şi vadă opera încununată de succes. Astfel recentul său articol scris cu ocazia congresului internaţional al educatorilor surdo-muţilor ţinut la West Trenton (America) a găsit un ecou de caldă simpatie şi interes printre surdo-muţi.

Keller prin articolul său se întreabă cum ar putea trăi surdo-mutul la ţară, când el la oraş prin forţa lucrului, găseşte mai uşor de lucru ca să-şi câştige existenţa, să se distreze. să-şi găsească camarazi printre cei loviţi de aceaşi infirmitate

Este evident că acest lucru nu suferă contradicţie deoarece este ştiut că surdo-mutul nu trebue să se îndepărteze de locul unde el poate să-şi câştige existenţa, de acolo unde găseşte mijlocul de a-şi face prieteni printre tovarăşii de suferinţă cari il vor înţelege şi unde nu există pericolul de a se găsi moralmente izolat

Aceasta este şi părerea scriitoarei. Dar se întreabă dacă surdomuţii marilor oraşe care trăesc numai între ziduri închise, nu rămnesc şi ei, în sufletul lor aerul limpede dela ţară. Se mai întreabă dacă, agricultura şi horticultura nu poate fi la îndemâna unui surdo-mut, ca atâtea alte profesiuni.

Este întrebarea ce ne-o punem si noi văzând atâţia tineri surdo-muţi cari de îndată ce termină şcoala, în loc să se întoarcă la satul lor şi să urmeze meseria tatălui lor, preferă să rămâie la oraş unde învaţă meserii ingrate ce de multe ori nu sunt isvorite din o aplicaţie personală

Este o prejudecată ce trebue eliminată. Surdo-mutul tânăr care lasă viaţa dela ţară spre a veni la oraş atras de mirajul unui mare câştig se va desmetici cu timpul.

Viaţa la oraş este foarte grea, mai ales pentru un ţăran surdo-mut care nu poate să se stabilească în mod definitiv. Astfel amărăciunea şi tristeţea vieţii sale vor face să simtă repede visul său spulberat, speranţa sa pierdută, şi-i va urmări nostalgia reîntoarcerei la ţară, astăzi pline de resurse.

E falsă afirmaţia că agricultura ar fi o meserie degradatoare. Ea e poate una din cele mai frumoase şi sănătoase îndeletniciri şi chiar putem afirma că este o artă, deoarece ţăranul nu este un simplu scărmănător de pământ, ci este artistul brazdei sale din care ştia să scoată materialul cel mai trebuincios vieţii lui şi semenilor săi. Surdomutul. fără îndoială se va simţi foarte bine în bijocul ţarinei unde totul înseamnă viaţă. frumuseţe unde totul e senin.

Să nu vorbiţi de singurătate şi de abandonare morală. Cu puţini bani, surdomutul va putea să se ducă la oraş unde se va întâlni cu tovarăşii săi, unde va putea lua parte la adunările asociaţiei, ca apoi să se întoarcă la ţară cu sufletul înălţat şi cu o mai mare ardoare de muncă, acolo unde este nevoie de muncitori sârtori, binevoitori şi iubitori de pământ.

Helen Keller susţine că agricultura este meseria cea mai bună pentru surdomuţi, deoarece este mijlocul cel mai uşor şi cel mai practic de a le face viaţa mai uşoară. Adaug că mai întâi ar fi bine să învăţăm teoretic agricultura şi grădinăritul, prin un învăţământ special să căpătăm noţiuni, necesare aceluia care trebue să trăiască la ţară. Insă ni se pare că nu este aceasta meseria cea mai adequată a surdomuţilor. Sunt atâtea altele însă cari se pot învăţa conform aspiraţiilor şi înclinărei fiecăruia. Trebuie totdeauna să fie lăsaţi liberi să-şi aleagă profesiunea sau meseria.

Indrumarea spre agricultură a surdomuţilor trebuie să fie subordonată numai condiţiunilor de ambianţă ale familiilor ce posedă pământ fie el cât de mic.

Este foarte adevărat că sunt mulţi surdomuţi ţărani. Pe ei trebue să-i stimulăm să se întoarcă la ţară ca să-şi refacă o existenţă mai bună şi mai ales pe tineri să-i îndrumăm încă din şcoală, dându-le posibilitatea să înveţe cât mai multe noţiuni despre grădinărit şi agricultură. Ei, mai mult decât alţii trebue să simtă imperioasa chemare pentru această frumoasă meserie. ei trebue să simtă impulsul pe care pământul il oferă cu frumuseţile lui naturale şi de necomparat.

Gândul lui Helen Keller, este împărtăşit în totul de toţi surdomuţii ce au bun simţ şi mai ales noi ce trăim în o ţară eminamente agricolă trebue să ne gândim că agricultura este viaţa naţiunei noastre deoarece este primul şi cel mai însemnat avut al ţărei.

Astfel cum s'a înfiinţat la Institutul naţional de surdomuţi din Florenţa (Italia) o colonie agricolă, astfel am dori să ia fiinţă şi la noi în Bucureşti pe lângă „Casa Tăcerii".

Ei vor trebui să cunoască nu numai pământul din care vor scoate pâinea lor, dar vor trebui să înveţe şi agronomie ca să se întreacă unul pe altul demonstrând valoarea sa personală. Astfel vor fi utili familiei lor şi societăţii şi vor avea satisfacţia morală care este premiul cel mai râvnit al aceluia ce-şi face datoria.

V. DIMITRIU-LEORDA

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

ITALIA Milano — Lago Maggiore-Stresa
Palanza — Como — Bellagio — Roma — Ostia
Napoli—Pompei—Capri—Florenţa — Fresole
Venezia-Lido. **Lei 11.850** 1-17 Septembrie
Cu **DRUMEŢIA** Pasajul Român 14, Telefon 4.69.49